

LÁ THƯ MỤC VỤ

Hằng năm cứ sau Lễ Giáng Sinh thì Chúa Nhật ngay sau đó là lễ Thánh Gia. Năm nay Lễ Thánh Gia sát ngay sau Lễ Giáng Sinh giúp chúng ta thấy được sự liên kết của hai lễ trọng trong niên lịch Phụng Vụ.

Thiên Chúa đã xuống thế làm người, mà làm người thì phải được sinh ra trong một gia đình, có nghĩa là phải có tổ tiên, ông bà, cha mẹ, họ hàng như tất cả những người khác. Vì thế Chúa Giê-su dù là Ngôi Hai giáng thế Ngài đã không chọn một ngoại lệ. Ngài đã sinh ra trong một gia đình bình thường như mọi gia đình khác thời đó trong nước Palestine, một quốc gia nhỏ bé.

Nên Thánh Gia tuy là gia đình thánh nhưng cũng giống như tất cả các gia đình chúng ta trong mọi sinh hoạt đời thường. Chúng ta thường bị cám dỗ xem các Ngài là những pho tượng trên bàn thờ nhà mình, không dính líu gì đến cuộc sống thường nhật của chúng ta, vì các Ngài ở trên đó là để chúng ta tôn kính, để chúng ta cầu xin, chứ không phải để chia sẻ những lo toan của cuộc sống thường ngày nơi gia đình chúng ta. Thực ra, các Ngài tuy là thánh nhưng các Ngài đồng thời cũng là những con người giống như mọi người, do đó gia đình của các Ngài cũng giống như mọi gia đình chúng ta. Các Ngài đã sống trong một thế giới giống thế giới chúng ta đang sống tuy môi trường văn hóa và thời đại sống khác chúng ta. Các Ngài cũng đã phải đương đầu với những thời hạn phải xong công việc đã định, những hóa đơn phải trả, những vấn đề phải giải quyết. Nhiều lần sự kiên nhẫn và tình yêu của các Ngài cũng đã bị thử thách. Một gia đình mà người cha đã có lần lên chương trình để ly dị người mẹ. Một gia đình mà người con nhỏ trong chuyến đi vào thành phố lớn đông đúc mất tích mà không nói gì cho cha mẹ biết. Một gia đình có một người con khi trưởng thành đã có một số lời nói nặng nề với mẹ mình trong một tiệc cưới trên đường làng Cana.

Nhưng qua gia đình đó, chúng ta cũng thấy đây là một gia đình tràn ngập yêu thương, đắm mình trong cầu nguyện, và luôn biết tín thác. Lúc này hay lúc khác, từng người trong họ - Đức Maria, Thánh Giuse, và Chúa Giêsu - đã tích cực trao phó trọn đời mình cho thánh ý Thiên Chúa:

- Đức Maria chấp nhận mang thai ngoài hôn nhân.
- Thánh Giuse nghe lời thiên sứ trốn sang nước khác để làm cho cả gia đình thành những người tị nạn.
- Và Chúa Giê-su đã cho đi trọn vẹn trên thập giá.

Điều làm cho các Ngài nổi bật chính là các Ngài không có gì nổi bật. Các Ngài không phải là những người giàu có hay quyền thế. Các Ngài không có tên tuổi như Gates, Murdoch, hay Rockefeller, mà chỉ được biết đến bằng tên gọi thông thường như các người bình dân khác: Maria, Giuse, Giêsu. Đó là một gia đình lao động mà người cha làm nghề thợ mộc, người mẹ coi sóc việc nội trợ, và đưa trẻ lớn lên như bao đứa trẻ khác ở một nơi tên là Nazareth, một ngôi làng không có gì đặc biệt nên chẳng được ai biết đến.

Mỗi người chúng ta cũng đang sống trong chính gia đình Nazareth của chúng ta, nơi có cuộc sống bình thường, với những công việc và những vấn đề thường ngày. Nhưng chính nơi đây có những cuộc đời bình thường được nuôi dưỡng để trở thành những cuộc đời phi thường. Nơi đây gia đình bình thường trở thành gia đình thánh. Rồi Thánh Gia trở thành Phúc Gia.

Muốn được vậy chúng ta cần ơn sủng của Thiên Chúa. Nhưng những ơn sủng nào chúng ta có thể tìm thấy trong gia đình Nazareth của chúng ta? Chúng ta có thể tìm thấy chúng như trong thư Thánh Phaolô gửi tín hữu Côlôxê (Bài đọc II) là “*Những tâm tình từ bi, nhân hậu, khiêm cung, ôn hòa, nhẫn nại, chịu đựng lẫn nhau, và tha thứ cho nhau*”. Đây là những điều tuy đơn giản nhưng khó thực hành. Thánh Gia cũng như chúng ta thôi, nghĩa là có những lúc các Ngài cảm thấy khó thực hành các nhân đức đó, hay đôi khi các nhân đức đó cũng trở nên bất khả thi đối với các Ngài. Nhưng các Ngài đã có những điều mà chúng ta thường không có. Các Ngài nghe lời các thiên sứ. Các Ngài dám dặt ước mơ.

Tóm lại, tuy Thánh Gia chia sẻ những gánh nặng của cuộc đời như chúng ta, nhưng các Ngài cũng nâng chúng ta lên bằng gương sáng của các Ngài. Chúa Giê-su, Đức Maria, và Thánh Giuse không bao giờ xoay sở một mình, các Ngài luôn vượt qua những thử thách của đời sống trong ơn sủng của Thiên Chúa. Các Ngài trao hiến hoàn toàn chính mình cho Thiên Chúa. Các Ngài làm cho đời sống mình thành một lời cầu nguyện.

Theo gương Thánh Gia chúng ta hãy sống trung thành với đức tin. Biết mở mắt và mở lòng ra chung quanh. Và nhất là biết say mê từng giây phút của đời sống bình thường với những vui buồn sướng khổ của nó để thấy rằng “Tất cả là Hồng Ân”, để sống cuộc đời bình thường của chúng ta bằng một cách sống phi thường như các Ngài.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh